

26.05.24

17029-05-24
פ' אלייב נ' א' גורדון

לפני יצחק כהן, שופט עמית

פיטר אלייב

המערער

ע"י ב"כ עו"ד רינה אבו גזאלה

נגד

אלכסנדרה אליון גורדון

המשיבה

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

פסק דין

א. ההליך

1. ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום קריות (כב' השופטת שרונה צור גינוור) מתאריך 2.5.2024 בתיק ה"ט 37703-04-24.

2. בהחלטת בית משפט קמא, דחה בית המשפט את בקשת המערער ליתן שורה ארוכה של צווים, לפי סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב – 2001, שמטרתם לאסור על המשיבה לפרסם ולהפיץ פרסומים שונים עליו, אשר לטענת המערער מאיימים עליו ועל בני משפחתו.

3. בהחלטתי מתאריך 8.5.2024 הורתי למשיבה להגיש תגובתה לערעור בתוך 14 ימים מיום שבא כוח המערער ימציא לה העתק מהודעת הערעור. בא כוח המערער הודיע כי הודעת הערעור נמסרה למשיבה בתאריך 9.5.2024.

4. כיוון שעד עתה המשיבה לא הגישה תגובתה להודעת הערעור, והמועד שקצבתי חלף, הנני נעתר לבקשת באת כוח המערער, ליתן פסק דין בהעדר תגובתה.

ב. רקע

5. הבקשה שהוגשה מטעמו של המערער, למתן הצווים לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, לא הייתה הבקשה הראשונה שהוגשה מטעמו. בקשה קודמת הוגשה מטעם המערער בתיק ה"ט 29461-10-23, בתאריך 19.10.2023. גם בבקשתו זו טען המערער, כי המשיבה מפרסמת ומפיצה

פרסומים שונים שמטרתם לפגוע בו, לרבות פרסומים ברשתות חברתיות, והכל על רקע רצונו לסיים את מערכת היחסים שהתקיימה בין השניים. עם הגשת הבקשה ניתן צו במעמד צד אחד, האוסר על המשיבה להטריד את המערער ואת אשתו, ועוד הורה בית המשפט כדלקמן:

"בנוסף על האמור לעיל, ניתן בזה צו האוסר על המשיבה לפרסם באמצעותה או באמצעות אחרים בעמוד הפייסבוק/אינסטגרם שלה או בסטורי שלה או בכל פלטפורמה דיגיטלית אחרת, תמונות ו/או סרטונים של המבקש לבדו ו/או ביחד איתה אף ללא הסתרת פניו בתמונות או כל התכתבות בינה לבין המבקש ו/או הקלטות של שיחות אשר התקיימו בינה לבין המבקש. ניתן צו המורה למשיבה להסיר מכל פלטפורמה דיגיטלית בה פרסמה תמונות ו/או סרטונים לרבות הסרת סרטון אשר פורסם באתר יו-טיוב הכולל תמונות וקטעים מוסרטים שלה ביחד עם המבקש ו/או הקלטות אשר בהן תועד המבקש לאלתר, ולא לפרסמם ו/או להפיצם בשנית."

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ובאי כוחם ימים ספורים לאחר מכן, בתאריך 26.10.2023, הגיעו הצדדים להסכמה שהצו שניתן במעמד צד אחד יוסיף לעמוד על כנו למשך 6 (שישה) חודשים נוספים. כמו כן הוסכם, שהצו "יורחב כך שהאיסור החל על [המשיבה] בפנייה למבקש או לאשתו יחול גם על ילדיו וסביבתו הקרובה ויחול על כך שהמשיבה לא תוכל לפנות אליו באמצעותה או באמצעות אחרים". בנוסף לכך ניתן צו, בהסכמה, המחייב את המשיבה להסיר סרטונים "מפלטפורמות דיגיטליות" שונות.

6. בחלוף כשישה חודשים מעת שניתן הצו הנזכר, בתאריך 16.4.2024, הגיש המערער בקשה נוספת, ובבקשתו זו חזר למעשה על בקשתו הקודמת. בבקשתו טען המערער, כי כבר בחודש נובמבר התחילה המשיבה להפר את הצו שניתן על יסוד הסכמת הצדדים. על רקע הצו הקודם שניתן, ואשר באותה עת עדיין לא פקע, בית משפט קמא ביקש מהמערער הבהרות שונות. הבהרות שהוגשו מטעמו של המערער נטען, כי על רקע מצבה הנפשי של המשיבה, יש מקום לחדש את הצו למניעת הטרדה שניתן לפרק זמן נוסף של 6 חודשים.

7. בהחלטתו מתאריך 2.5.2024, החליט בית משפט קמא לדחות את בקשת המערער, ובסעיפים 4 ו-5 להחלטתו קבע:

1 "הבקשה כולל המפורט בה הינה למעשה בקשה למתן סעד זמני אזרחי ולא בכדי
2 היא כוללת, בין היתר, צו מניעה, צו עשה להסרת פרסומים, צו המורה לה למחוק
3 או להשמיד תיעודים וכו'.

4
5 הבקשות והנסיבות, כאמור, אינן מתאימות לחוק למניעת הטרדה מאיימת ודין
6 הבקשה להידחות."

7
8 בעקבות החלטה זו הוגש הערעור המונח עתה לפני.

9
10
11 **ג. תמצית טענות באת כוח המערער**

12
13 8. לטענת ב"כ המערער שגה בית משפט קמא כאשר דחה את הבקשה. לטענת ב"כ המערער, חרף
14 הצו שניתן, המשיבה ממשיכה להפיץ פרסומים הפוגעים בו ובבני משפחתו. לטענת ב"כ
15 המערער, הנסיבות מלמדות, שעם פקיעת הצו שניתן בעבר, המשיבה תשוב להטרידו ולפרסם
16 פרסומים בוטים, מסיתים ופוגעניים עליו, לפגוע בו ובבני משפחתו ובשלוות חייהם. ב"כ
17 המערער הוסיף, כי בחר שלא לפנות למשטרת ישראל או לפתוח בהליך אזרחי, כדי שלא
18 להסלים את המצב מול המשיבה, ועל רקע התנהלותה האובססיבית כלפיו, והעלייה היום
19 יומית בכמות הפרסומים שהיא מפרסמת ומפיצה עליו, יש מקום להאריך הצו שניתן למניעת
20 הטרדה מאיימת.

21
22 **ד. דיון**

23
24 9. הדיבור "הטרדה מאיימת" (דמתקרא בלע"ז – Stalking) הוגדר בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה
25 מאיימת, תשס"ב – 2001, באופן הבא:

26
27 "הטרדה מאיימת – מהי?

28
29 (א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת
30 איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים
31 עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא
32 עלול לפגוע בגופו.

33
34 (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא,
35 בין השאר, באחד מאלה:

- 1   (1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה
2   בפרטיותו בכל דרך אחרת ;
3   (2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו ;
4   (3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר ;
5   (4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו ;
6   (5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת
7   שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

- 8
9   (ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או
10   (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין
11   במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

12
13 הגדרת הטרדה המאיימת חובקת מגוון רחב של אירועים, ואין כל קושי בפרשנות המחילה את
14 ההגדרה גם על הפצת פרסומים באמצעות רשתות חברתיות ואמצעי תקשורת שונים (פעולה
15 המכונה בלע"ז – Cyberstalking). עם זאת, לא כל הטרדה של אדם היא "הטרדה מאיימת",
16 ונדרש הדבר, שמדובר בהטרדה שיש עמה איום, פיזי או מילולי, או מימד אחר של סכנה, כלפי
17 גופו של אדם, חירותו, פרטיותו או כלפי שלוות חייו.

18
19
20   10. בהחלט קיימת אפשרות, שהתנהגות מסוימת, הנחשבת כהטרדה מאיימת לפי החוק למניעת
21 הטרדה מאיימת, מהווה גם עוולה אזרחית או עבירה פלילית לפי חוק אחר. כך למשל הטרדה
22 מאיימת, שיש בה נקיטת איומים, עלולה להיחשב כעבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז
23 – 1977, ופרסומים הפוגעים בשמו הטוב של אדם, לפי סעיף 2(ב)(4) לחוק הטרדה מאיימת,
24 עלולים להיחשב הן כעבירה פלילית והן כעוולה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1975. כך
25 גם לגבי מעשים שונים הפוגעים בפרטיותו של אדם, העונים הן להגדרת "הטרדה מאיימת", והן
26 להגדרת פגיעה בפרטיות, לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981.

27
28
29   11. גם אם מעשים שונים נופלים לתחום החפיפה שקיים בין הגדרות החוק למניעת הטרדה
30 מאיימת להגדרות שקיימות בחוקים אחרים, הרי שעל פי סעיף 11 לחוק למניעת הטרדה
31 מאיימת, הוראות החוק "באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מה". יתרה מזאת, בסעיף
32 10 לחוק נקבע:
33

- 1 "בהליך על פי חוק זה בית משפט לא יימנע מלדון או מלהחליט בבקשה לתת צו
2 לפי סעיף 4, מחמת זה בלבד שהעניין מתברר בהליך אחר, שנטענה טענה של
3 העדר סמכות מקומית או שאדם התנה על זכותו על פי חוק."
4
5 אמנם, הסעיף מדבר על "עניין המתברר בהליך אחר", בלשון הווה, אך להשקפתי, ואף מבחינת
6 קל וחומר, יש לפרש את האמור בסעיף זה כחל גם על עניין שניתן לבררו בהליך אחר בעתיד.
7 במילים אחרות - גם אם בית המשפט סבור, שניתן לברר את הבקשה למתן צו למניעת הטרדה
8 מאיימת בהליך אחר, אין הוא רשאי להימנע מלדון או להחליט בבקשה שהוגשה למתן צו
9 למניעת הטרדה הנטענת. הכוונה העומדת מאחרי חקיקת סעיף 10 לחוק למניעת הטרדה
10 מאיימת, הובהרה בהצעת חוק הטרדה מאיימת, תשס"א – 2001 (הצ"ח, תשמ"א עמ' 796), שם
11 נכתב:
12
13 "הסכנה האורבת לאדם הנתון תחת הטרדה מאיימת מחייבת את ייעול ההליכים
14 המשפטיים, לשם הבטחת סעד מיידי. לפיכך מוצע לקבוע כי לא יישמעו טענות
15 לפיהן בית המשפט מנוע מלדון או מלתת סעד בבקשה להוצאת צו מניעת הטרדה
16 מאיימת בשל כך שהוא מתברר בהליך אחר, מפני שאדם התנה על זכותו על פי
17 החוק המוצע או מכל סיבה אחרת."
18
19 12. צירוף ההוראות השונות של החוק למניעת הטרדה מאיימת, מביא אפוא למסקנה, שהחוק נועד
20 בראש ובראשונה לטפל במצבים דחופים, בהם אדם נתון לאיומים או למעשים אחרים העלולים
21 לפגוע בו באופנים שונים (כגון פגיעה בגוף, פגיעה בפרטיות, פגיעה בשם הטוב), וכן פגיעה
22 בשלוות חייו. ההליכים לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, נועדו להבטיח סעד מיידי, כדי
23 לשחרר את האדם המוטred מסכנותיה של הטרדה המאיימת.
24
25 עם זאת, נראה הדבר, שככל שהדברים אמורים במערער שלפני, ניתן להרהר אחר הצורך במתן
26 סעד דחוף למערער, שהרי מאז ניתן הצו הקודם, בתאריך 10.10.2023, עמדו לרשותו שישה
27 חודשים לנקוט בהליכים למניעת הפרסומים בתקופה שלאחר תם תְּיוֹקָפו של הצו שניתן.
28
29
30 13. מחד גיסה, יש לתהות האם הבקשה שהוגשה מטעם המערער מתאימה להליך המיוחד שנקבע
31 בחוק למניעת הטרדה מאיימת, ומסכים אני עם כב' בית משפט קמא, שהיה זה נכון יותר אילו
32 המערער היה פותח בהליכים אזרחיים מתאימים לקבלת הסעדים שהוא עותר להם. מאידך
33 גיסה, ולפי סעיף 10 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, בית המשפט אינו רשאי להימנע מלדון
34 בבקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת רק משום שהעניין מתברר בהליך אחר, קל וחומר
35 שאינו רשאי להימנע מלדון בבקשה שכזו כאשר הליך אחר עדיין לא נפתח.

26.05.24

17029-05-24
פ' אלייב נ' א' גורדון

1
2 גם אם סבור בית המשפט, שבפני אדם המבקש צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת קיימות
3 אפשרויות אחרות, ומתאימות יותר לקבלת סעד, עליו לדון בבקשה שהוגשה לו, ובמסגרתה
4 לקצוב את תוקפו של הצו למניעת הטרדה לפרק זמן מסויים, שיאפשר למבקש לפתוח
5 בהליכים אחרים.
6
7
8 14. הפרסומים, שהעתקים מהם צורפו להודעת הערעור, בהחלט מטרידים, ונראה לכאורה שנועדו
9 לפגוע בשלוות חייו של המערער ובני משפחתו. אם לאחר מתן הצו הראשון הייתה תקווה
10 שהרוחות תירגענה במידת מה, הרי נראה לכאורה שלא כך הם פני הדברים. יש אפוא להצטרע,
11 שהמערער לא בחר בדרך המתאימה יותר להתמודד עם פרסומיה של המשיבה, אך כאמור, אין
12 בכך כדי להימנע מלדון בבקשתו, וליתן לו סעד, ולו לתקופה מוגבלת.
13
14

15 15. לפיכך, הנני מחליט כדלקמן:

16
17 (א) הנני מאריך את תוקפו של הצו למניעת הטרדה מאיימת, שניתן בבית משפט קמא
18 בתאריך 19.10.2023, בתיק ה"ט 19-23-29461, לרבות ההבהרה שניתנה בהחלטת בית
19 המשפט מתאריך 26.10.2023, עד לתאריך 13.6.2024.
20

21 (ב) ככל שהמערער מעוניין בסעדים כלשהם בקשר עם פרסומים שהמשיבה מפרסמת או
22 עתידה לפרסם עליו, יהיה עליו לנקוט בהליכים אזרחיים מתאימים.
23

24 (ג) אין צו להוצאות.

25
26 ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ד, 26 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

27
28
29

יצחק כהן, שופט עמית

